

คำอธิบายสรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน

พ.ศ. ๒๕๖๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

วัตถุประสงค์/ความมุ่งหมาย

๑. เพื่อให้มีสำนักงานจัดหางานของรัฐที่จะให้บริการจัดหางานแก่ประชาชนโดยไม่คิดมูลค่า
๒. เพื่อคุ้มครองคนหางานให้ได้รับความเป็นธรรม และได้รับการช่วยเหลือเมื่อประสบความเดือดร้อน
๓. เพื่อควบคุมและกำกับดูแลการประกอบธุรกิจจัดหางานของเอกชน

สาระสำคัญ

พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๖๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้มีการควบคุมการจัดหางานทั้งในประเทศและต่างประเทศ และให้ความช่วยเหลือแก่คนหางานซึ่งเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ หากผู้ใดไม่ปฏิบัติตามก็จะมีมาตรการบังคับทั้งในทางปกครองและโทษทางอาญาเพื่อลงโทษผู้ฝ่าฝืน รวมถึงยังกำหนดให้กรมการจัดหางานมีหน้าที่ส่งเสริมการมีงานทำของคนไทยอีกด้วย อย่างไรก็ตาม เพื่อให้เกิดความเข้าใจจึงขอสรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติฯ ดังนี้

๑ มีการควบคุมการประกอบธุรกิจจัดหางาน

และการเดินทางออกไปทำงานต่างประเทศของคนหางาน อาทิ การประกอบธุรกิจจัดหางานทั้งในประเทศและต่างประเทศจะต้องได้รับอนุญาตเพื่อป้องกันการหลอกลวง สำหรับการเดินทางออกไปทำงานต่างประเทศจะต้องแจ้งการเดินทาง และเดินทางผ่านช่องทางที่กำหนดตามกฎหมายเท่านั้น นอกจากนี้การโฆษณาจัดหางานต้องขออนุญาตกับกรมการจัดหางาน เป็นต้น

๒ ให้ความช่วยเหลือโดยจัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงานในต่างประเทศ

เพื่อช่วยเหลือคนไทยเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ และถูกทอดทิ้งอยู่ในต่างประเทศให้สามารถเดินทางกลับประเทศได้ โดยใช้เงินจากกองทุนฯ ในการส่งกลับ

๓ ส่งเสริมให้คนไทยมีงานทำ

กำหนดให้กรมการจัดหางานมีหน้าที่ในการส่งเสริมการมีงานทำให้กับคนไทยทุกเพศ ทุกวัย โดยไม่คิดมูลค่า

๔ การกำหนดนโยบายการจัดหางานที่ภาคเอกชนมีส่วนร่วม

ผ่านคณะกรรมการพัฒนาการจัดหางานและคุ้มครองคนหางานที่มีผู้แทนนายจ้างและลูกจ้างเป็นกรรมการ ซึ่งมีหน้าที่ในการให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานในการกำหนดนโยบายและการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน รวมถึงการป้องกันและปราบปรามการหลอกลวงคนหางาน

ประโยชน์ที่ได้รับ

๑. คนหางานได้รับการคุ้มครองให้ได้รับการจัดหางานที่เป็นธรรมและได้รับการช่วยเหลือ ที่เหมาะสม
๒. คนไทยได้รับส่งเสริมการมีงานทำในทุกช่วงวัย โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ

ผลกระทบจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

หากไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฯ จะมีมาตรการบังคับ ๒ แบบ เพื่อให้ผู้อยู่ภายใต้บังคับปฏิบัติตามและงดเว้นการกระทำบางอย่างที่ก่อให้เกิดการจัดหางานไม่เป็นธรรมโดยการลงโทษ ดังนี้

๑. **มาตรการทางปกครอง** สำหรับลงโทษผู้ที่ได้รับอนุญาตจัดหางานตามพระราชบัญญัติฯ เช่น การเพิกถอนและการสั่งพักใบอนุญาตจัดหางาน เป็นต้น

๒. **โทษทางอาญา** สำหรับลงโทษบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลที่กระทำการบางประการเพื่อป้องกันไม่ให้มีการหลอกลวงและมีการจัดหางานที่เป็นธรรม เช่น การจัดหางานให้กับคนหางานทั้งในประเทศและต่างประเทศโดยไม่ได้รับอนุญาต ,การหลอกลวงผู้อื่นว่าสามารถหางานหรือสามารถส่งไปฝึกงานในต่างประเทศ เป็นต้น